

Laura werd op 29 augustus 1960 in Diergaarde Blijdorp geboren als eerste Neushoorn in Nederland en als 15de Neushoorn die in een dierentuin het levenslicht zag. Nu is ze uit haar geboortestad vertrokken en zal, naar we hopen, in Dublin (Ierland) verder een lang en gelukkig leven slijten.

Haar reis naar Ierland verliep voorspoedig, zij het met de nodige zorgen en moeite. Een Neushoorn maakt nu eenmaal bezwaren tegen het reizen in een kleine, speciaal op maat gemaakte coupé. Het tijdelijke verblijf stond al enkele dagen voor haar staldeur en ze werd er geregeld in gevoerd, om een beetje aan het geur te wennen. Tot de tijd daar was en de deur achter haar dichtschloof. Haar ongenoegen werd ze toen duidelijk blijken en hoewel we dachten dat de zaak het wel houden zou, leek het toch veiliger om aan de buitenkant enige versterkingen aan te brengen. De houten wanden golden onder de stompjes met de hoorn heen en weer! Toen onze Laura nog een Lauraatje was, was 't aardig haar te zien, maar nu...! Ons Neushoornverblijf heeft het nadeel dat men met de transportkisten niet voor de deur kan rijden. Kist en dier moeten over de gracht worden getild. Daarvoor verscheen een enorme kraanwagen, die destijds ook het Nijlpaard Jan van Artis deze luchtreis liet maken. Het gehele geval raakte veilig op de vrachtauto, samen met Nijlpaard Jopie, die ook naar Ierland vertrok, omdat Kiboko niet langer met zijn moeder in één klein stalletje kan leven, daarvoor is die ook te veel uit de kluiten gewassen. Het transport naar de haven, met politie voorop, vormde een fraaie optocht. 's Avonds laat zwaaide de kraan de grote hokken aan boord van het schip. Dof dreunden, twintig meter boven ons hoofd, de protest-rof-

fels van Laura tegen de wand van haar verblijf. Bij de landing deinsden de havenarbeiders, die het hok moesten plaatsen en eerst vrolijk hadden gezwaaid over „de Nijlhoorn” en het „Neuspaard”, wel even achteruit toen Laura een flinke slotstomp gaf. Maar toen was het ook klaar en kozen de twee zee. Het was letterlijk: Vaarwel Laura! Je was de grappigste dierenbaby die we ooit hebben gehad.

Er lag overigens wel een schaduw over haar vertrek, want Laura's vader is een paar weken te voren plotseling gestorven. Een longontsteking, die zo bliksemsnel verliep en nauwelijks 24 uur duurde, dat alle medische hulp faalde. Zo zaten we nu slechts met de moeder, Neushoorn Sonny. Een grote, volwassen Neushoornman is niet te krijgen. Na rijp beraad besloten we daarom Sonny te laten verhuizen naar een andere dierentuin, waar men een groot mannetje rijk is. Dat betekent dat Blijdorp het tijdelijk zonder neushoorns zal moeten doen.

Tijdelijk! Want we kregen een aanbod van het Umfolozi Nationaal Park in Natal, dat ons een paar jonge Witte Neushoorns wil bezorgen. Het aantal Witte Neushoorns, ook wel Breedlip Neushoorns genoemd, neemt in dat park sterk toe. Te sterk. Men besloot hiervan een gedeelte over te brengen naar andere parken, o.a. het Krugerpark, waar Witte Neushoorns al waren uitgeroeid toen het Park als zodanig werd ingesteld. Een dergelijke onderneming kost kapitalen. Ter bestrijding van de kosten wil men nu enkele dierentuinen, die goed genoeg staan aangeschreven, paartjes verkopen, om daarmee de kosten te dekken. Op die wijze dienen wij een doel, dat we van harte steunen en komen in bezit van een diersoort die nooit eerder in Nederland te zien is geweest. Antwerpen bezit sinds jaren een paartje. Daarbij

kan men zien hoe geweldig groot deze dieren kunnen worden.

De veranderingen worden nu grondig voorbereid en we hopen tegen Pinksteren 1963 U met de nieuwe aanwinst te kunnen konfron-

teren. Voor het zover is, zullen we nog wel een paar spannende momenten doormaken. M, dat hoort nu eenmaal bij het vak!

ACU van Bemmelen

OVER JONGENS, APEN EN ANDERE DIEREN

1962

In B.G. 5.60 hebben we U al eens iets verteld over het Jongenshuis De Brink, dat in Amsterdam aan de Lairessestraat onopvallend tussen andere herenhuizen staat. De 38 jongens vormen er onder elkaar een gezellige groep. Ze zijn in de stad op school of werken bij een baas, maar vinden in het Jongenshuis een echt tehuis. Ze hebben een eigen Voetbal- en Turnvereniging en ze hebben een dierentuintje voor zichzelf. Over die dierentuin wilde ik U nog eens iets vertellen.

In 1960 hadden we maar twee apen, nu hebben wij er vier. Diergaarde Blijdorp, waar men weet dat wij goed voor onze dieren zorgen, heeft mensen, die een aapje over hadden, naar ons verwezen en zo is onze kollektie uitgebreid. Wij hebben van die apen reuzeplezier, maar het eist ook een enorme verzorging. Iedere dag moet het apenhok worden schoongemaakt en 3 x per dag moet gevoerd worden. Het apenhok is 3 1/2 meter lang, 4 meter hoog en 1 1/2 meter diep. Daar is het nachthok niet bijgerekend. In het nachthok is ook verwarming, zodat wij de apen in de winter normaal buiten kunnen laten. We hebben twee groene meerkatten, een Huzaaraap en een jonge Java-aap. In het begin van het jaar hebben wij onze volière voor tropische vogels verbouwd. Vroeger gingen die vogels 's winters naar binnen. Nu hebben we ook daarin verwarming gemaakt en we dekken nu in de winter de volière met doorzichtig plastic af. Dat is een groot succes geworden. Er zitten 20 vogels in en een paar kaneelduifjes. Behalve voer krijgen ze dagelijks vers water en verse sla. De jongens houden zich met de grootste ijver en wilskracht met de dieren bezig. Een keer per week komt er vers zand in en eens in de maand krijgt de volière een grote beurt. Verder houden we allerlei duiven, o.a. Pauwstaarten en Ijsduiven. In een andere volière hebben we Kaapse eenden, Zilverfazanten, een Kleine Beo en andere vogels.

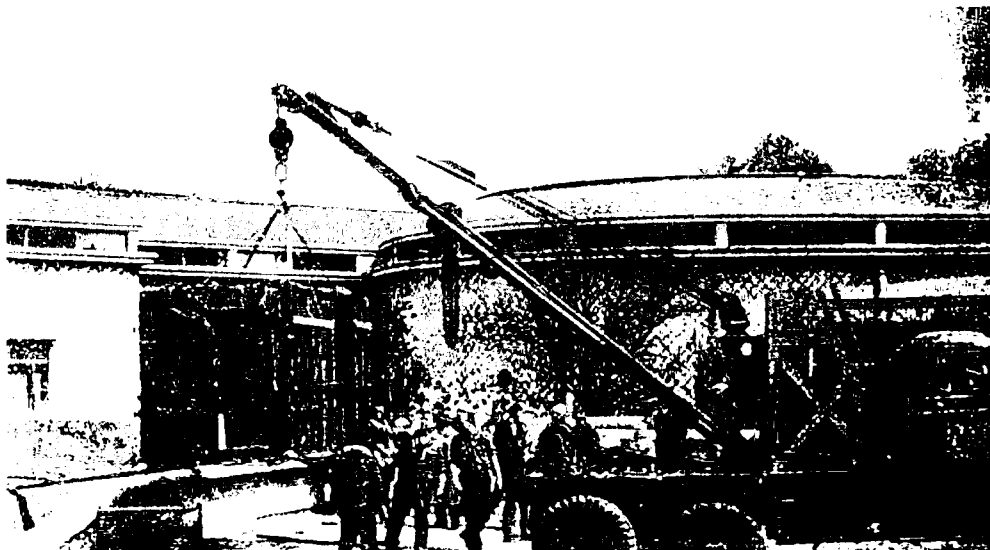
Met de Wasbeertjes, waarover ik U een vorige maal vertelde, is het niet goed gegaan. Die zijn verleden jaar gestorven. Wasberen zijn tegenwoordig moeilijk te krijgen en ook erg duur. Maar Diergaarde Blijdorp heeft ons weer prachtig geholpen en zo hebben we nu sinds een paar weken weer een Wasbeertje. Ze zijn ontzettend leuk, omdat ze, voor ze iets opeten, het eerst alsपोelen en het dan pas naar binnen werken. In de laatste volière hebben we parkieten, tortelduiven en krielkippen. Die laatste zijn al erg oud en die zullen we binnenkort moeten vervangen. Tenslotte hebben we nog drie prachtige Drentse Patrijshonden.

mogen vertellen. Voor onze jongens is het verzorgen van dieren iets geweldigs en ze doen het met plezier. We weten uit ervaring dat jongens hier veel van leren. Als we oud-jonges spreken, die niet meer in het huis zijn, is het prettig om te horen dat ze nu thuis of op hun kamer vogels of andere beesten houden. We zouden er nooit aan zijn begonnen als Blijdorp

IN DE DIERENTUIN DE BRINK

Artis en het Noorder Dierenpark ons niet hadden geholpen. Want we zitten al met onze handen in het haar om het vele voer dat we nodig hebben te bekostigen en dure dieren kopen kunnen we niet. Voor die belangstelling en medewerking zijn we heel dankbaar. We hebben al vele malen iets willen doen om onze dankbaarheid te uiten, en nu hebben we daar iets op gevonden. Daar hoort U nog wel meer van, maar voor Blijdorp moet het nog een

Laura werd op 29 augustus 1960 in Diergaarde Blijdorp geboren als eerste Neushoorn in Nederland en als 15de Neushoorn die in een dierentuin het levenslicht zag. Nu is ze uit haar geboortestad vertrokken en zal, naar we hopen, in Dublin (Ierland) verder een lang en gelukkig leven slijten.

Haar reis naar Ierland verliep voorspoedig, zij het met de nodige zorgen en moeite. Een Neushoorn maakt nu eenmaal bezwaren tegen het reizen in een kleine, speciaal op maat gemaakte coupé. Het tijdelijke verblijf stond al enkele dagen voor haar staldeur en ze werd er geregeld in gevoerd, om een beetje aan het geval te wennen. Tot de tijd daar was en de deur achter haar dichtschool. Haar ongenoegen deed ze toen duidelijk blijken en hoewel we dachten dat de zaak het wel houden zou, leek het toch veiliger om aan de buitenkant enige versterkingen aan te brengen. De houten wanden goldfen onder de stompfen met de hoorn heen en weer! Toen onze Laura nog een Lauraatje was, was 't aardig haar te zien, maar nu...! Ons Neushoornverblijf heeft het nadeel dat men met de transportkisten niet voor de deur kan rijden. Kist en dier moeten over de gracht worden getild. Daarvoor verscheen een enorme kraanwagen, die destijds ook het Nijlpaard Jan van Artis deze luchtreis liet maken. Het gehele geval raakte veilig op de vrachtauto, samen met Nijlpaard Jopie, die ook naar Ierland vertrok, omdat Kiboko niet langer met zijn moeder in één klein stalletje kan leven, daarvoor is die ook te veel uit de kluiten gewassen. Het transport naar de haven, met politie voorop, vormde een fraaie optocht. 's Avonds laat zwaaide de kraan de grote hokken aan boord van het schip. Dof dreunden, twintig meter boven ons hoofd, de protest-rof-

fels van Laura tegen de wand van haar verblijf. Bij de landing deinsden de havenarbeiders, die het hok moesten plaatsen en eerst vrolijk hadden gezwetst over „de Nijlhoorn” en het „Neuspaard”, wel even achteruit toen Laura een flinke slotstomp gaf. Maar toen was het ook klaar en kozen de twee zee. Het was letterlijk: Vaarwel Laura! Je was de grappigste dierenbaby die we ooit hebben gehad.

Er lag overigens wel een schaduw over haar vertrek, want Laura's vader is een paar weken te voren plotseling gestorven. Een longontsteking, die zo bliksemsnel verliep en nauwelijks 24 uur duurde, dat alle medische hulp faalde. Zo zaten we nu slechts met de moeder, Neushoorn Sonny. Een grote, volwassen Neushoornman is niet te krijgen. Na rijk beraad besloten we daarom Sonny te laten verhuizen naar een andere dierentuin, waar men een groot mannetje rijk is. Dat betekent dat Blijdorp het tijdelijk zonder neushoorns zal moeten doen.

Tijdelijk! Want we kregen een aanbod van het Umfalozi Nationaal Park in Natal, dat ons een paar jonge Witte Neushoorns wil bezorgen. Het aantal Witte Neushoorns, ook wel Breedlip Neushoorns genoemd, neemt in dat park sterk toe. Te sterk. Men besloot hiervan een gedeelte over te brengen naar andere parken, o.a. het Krugerpark, waar Witte Neushoorns al waren uitgeroeid toen het Park als zodanig werd ingesteld. Een dergelijke onderneming kost kapitalen. Ter bestrijding van de kosten wil men nu enkele dierentuinen, die goed genoeg staan aangeschreven, paartjes verkopen, om daarmee de kosten te dekken. Op die wijze dienen wij een doel, dat we van harte steunen en komen in bezit van een diersoort die nooit eerder in Nederland te zien is geweest. Antwerpen bezit sinds jaren een paartje. Daarbij

kan men zien een zeventig groot bije dieren kunnen worden.

De veranderingen worden nu grondig voorbereid en we hopen tegen Pinkstieren 1963 U met de nieuwe aanwinst te kunnen konfron-

teren. Voor het zover is, zullen we nog paar spannende momenten doormaken dat hoort nu eenmaal bij het vak!

OVER JONGENS, APEN EN ANDERE DIEREN

In B.G. 5 60 hebben we U al eens iets verteld over het Jongenshuis De Brink, dat in Amsterdam aan de Laïressestraat onopvallend tussen andere herenhuizen staat. De 38 jongens vormen er onder elkaar een gezellige groep. Ze zijn in de stad op school of werken bij een baas, maar vinden in het Jongenshuis een echt tehuis. Ze hebben een eigen Voetbal- en Turnvereniging en ze hebben een dierentuintje voor zichzelf. Over die dierentuin wilde ik U nog eens iets vertellen.

In 1960 hadden we maar twee apen, nu hebben wij er vier. Diergaarde Blijdorp, waar men weet dat wij goed voor onze dieren zorgen, heeft mensen, die een aapje over hadden, naar ons verwezen en zo is onze kollektie uitgebreid. Wij hebben van die apen reuzeplezier, maar het eist ook een enorme verzorging. Iedere dag moet het apenhok worden schoongemaakt en 3 liter per dag moet gevoerd worden. Het apenhok is 3 1/2 meter lang, 4 meter hoog en 1 1/2 meter diep. Daar is het nachthok niet bijgerekend. In het nachthok is ook verwarming, zodat wij de apen in de winter normaal buiten kunnen laten. We hebben twee groene meerkatten, een Huzaaraap en een jonge Java-aap. In het begin van het jaar hebben wij onze volière voor tropische vogels verbouwd. Vroeger gingen die vogels 's winters naar binnen. Nu hebben we ook daarin verwarming gemaakt en we dekken nu in de winter de volière met doorzichtig plastic af. Dat is een groot succes geworden. Er zitten 20 vogels in en een paar kaneelduifjes. Behalve voor krijgen ze dagelijks vers water en verse sla. De jongens houden zich met de grootste ijver en wilskracht met de dieren bezig. Een keer per week komt er vers zand in en eens in de maand krijgt de volière een grote beurt. Verder houden we allerlei duiven, o.a. Pauwstaarten en Ijsduiven. In een andere volière hebben we Kaapse eenden, Zilverfazanten, een Kleine Beo en andere vogels.

Met de Wasbeertjes, waarover ik U een vorige maal vertelde, is het niet goed gegaan. Die zijn verleden jaar gestorven. Wasberen zijn tegenwoordig moeilijk te krijgen en ook erg duur. Maar Diergaarde Blijdorp heeft ons weer prachtig geholpen en zo hebben we nu sinds een paar weken weer een Wasbeertje. Ze zijn ontzettend leuk, omdat ze, voor ze iets opeten, het eerst afspoen en het dan pas naar binnen werken. In de laatste volière hebben we parkieten, tortelduiven en krielkippen. Die laatste zijn al erg oud en die zullen we binnenkort moeten vervangen. Tenslotte hebben we nog drie prachtige Drentse Patrijshonden.

Ik vind het leuk om U hierover weer iets te

mogen vertellen. Voor onze jongens is het zorgen van dieren iets geweldigs en ze do met plezier. We weten uit ervaring dat jongens hier veel van leren. Als we oud-jonges spreken, die niet meer in het huis zijn, is het prettig om te horen dat ze nu thuis of op kamer vogels of andere beesten houden. Zouden er nooit aan zijn begonnen als Blij-

IN DE DIERENTUIN DE BRINK

Artis en het Noorder Dierenpark ons niet hadden geholpen. Want we zitten al met onze handen in het haar om het vele voor dat we nodig hebben te bekostigen en dure dieren kopen kunnen we niet. Voor die belangstelling en medewerking zijn we heel dankbaar. We hebben al vele malen iets willen doen om onze dankbaarheid te uiten, en nu hebben we daar iets op gevonden. Daar hoort U nog wel mee van, maar voor Blijdorp moet het nog een verrassing blijven.

